

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Csp/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419201858
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8419201858.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, P. O. BOX 205, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: X. Z., S.. XX.X.XXXX, M. Q. XXXX/XX, XXX XX Z., v konaní o zaplatenie 1062,69 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie o zaplatenie 53,65 eur s príslušenstvom **z a s t a v u j e .**

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobkyni 218,53 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 02.12.2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a .**

IV. Žalovanej náhradu trov konania voči žalobkyni **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na tunajší súd dňa 21.06.2019 v jej konečnej úprave pripustenej právoplatným uznesením súdu zo dňa 13.01.2020 č.k. 4Csp 50/2019-64 sa žalobkyňa domáhala na žalovanej zaplatenia 1.062,69 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 02.12.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu zástupca žalobkyne dôvodil tak, že dňa 13.02.2014 uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „spoločnosť“) so žalovanou zmluvu o pôžičke č. 6171534, na základe ktorej spoločnosť poskytla žalovanej pôžičku v celkovej sume 1.300 eur. Podľa zmluvy žalovaná mala spoločnosti zaplatiť 60 pravidelných mesačných splátok vo výške 40,54 eur. Žalovaná porušila povinnosť platiť dohodnuté splátky riadne a včas. Do podania žaloby zaplatila len 1.081,47 eur. Vzhľadom na porušenie povinnosti platiť splátky riadne a včas spoločnosť listom zo dňa 28.09.2016 vyzvala žalovanú k úhrade dlžných splátok v lehote 30 dní. Súčasne ju upozornila, že ak nedôjde k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude v zmysle článku 8.4. zmluvných podmienok oprávnená celú pohľadávku zo zmluvy o pôžičke zosplatiť. Žalovaná dlžné splátky v poskytnutej dodatočnej lehote neuhradila. Preto spoločnosť dňa 19.11.2016 celú pôžičku zosplatnila, o čom žalovanú informovala listom zo dňa 16.11.2016. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje 1.062,69 eur. Žalovaná ku dňu podania žaloby mala zaplatiť sumu 2.144,16 eur, pozostávajúcu z 32 splátok splatných do zosplatenia celej pohľadávky vo výške 40,54 eur, spolu 1.297,28 eur, a z predčasne zosplatených splátok vo výške 846,88 eur. Po odpočítaní úhrady žalovanej vo výške 1.081,47 eur rozdiel predstavuje žalovanú istinu. Žalobou si žalobkyňa uplatnila aj nárok na zákonné úroky z omeškania so zaplatením tohto peňažného dlhu od 6. dňa nasledujúceho po oznámení vyhlásenia predčasnej splatnosti pôžičky. Oznámenie bolo zasielané obyčajnou listovou zásielkou, kde

obvyklá doba na doručenie je najviac 5 dní. Aktívna legitímácia žalobkyne v spore vyplýva z právneho nástupníctva Všeobecnej úverovej banky a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej len „VÚB a.s.“) v dôsledku zániku spoločnosti jej rozdelením a zlúčením, a z rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi VÚB a.s. a žalobkyňou dňa 30.11.2017, vrátane žiadosti o postúpenie zo dňa 17.12.2019.

3. Spolu so žalobou zástupca žalobkyne predložil súdu listiny označené ako „Žiadosť a zmluva o poskytnutie pôžičky“, vrátane „Zmluvných podmienok“, prehľad splátok a úhrad, listinu „Predžalobná upomienka“ datovanú dňom 28.09.2016, listinu „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ datovanú dňom 26.11.2016, a notársku zápisnicu týkajúcu sa projektu rozdelenia spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. zlúčením sp.zn. N 3283/2017, Nz 54215/2017.

4. Uznesením zo dňa 14.08.2019 č.k. 4Csp 50/2019-32 súd podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzval žalovanú na vyjadrenie k žalobe a jej prílohám v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie spolu so žalobou a jej prílohami bolo žalovanej riadne doručené dňa 02.09.2019. Žalovaná na výzvu súdu nereagovala.

5. Písomným podaním zo dňa 06.12.2019 súd oznámil zástupcovi žalobkyne predbežné právne posúdenie veci s poukazom na § 54a Občianskeho zákonníka tak, že právo zo spotrebiteľskej zmluvy uplatnené žalobou je čiastočne premlčané, a vyzval ho s poukazom na § 138 Civilného sporového poriadku na späťvzatie žaloby v časti premlčaného nároku v lehote 15 dní od doručenia podania. Podanie bolo zástupcovi žalobkyne doručené dňa 16.12.2019. Na podanie v stanovenej lehote zástupca žalobkyne nereagoval.

6. Na deň 11.12.2020 súd nariadil vo veci prvé pojednávanie. Súčasne s predvolaním na toto pojednávanie v záujme predvídateľnosti súdneho rozhodnutia zástupcovi žalobkyne oznámil, že na podanom predbežnom právnom posúdení veci, podľa ktorého uplatnený nárok je sčasti premlčaný (splátky splatné do 21.06.2016), naďalej trvá. Súčasne tiež že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej na základe predloženej zmluvy v dôsledku absencie jej niektorých obsahových náležitostí považuje za úver bez úrokov a bez poplatkov.

7. Písomným podaním doručeným súdu pred pojednávaním dňa 04.12.2020 zástupca žalobkyne oznámil, že žalobu sčasti, a to o zaplatenie istiny vo výške 53,65 eur s prísl., berie späť. Späťvzatie odôvodnil premlčaním nároku na zaplatenie splátky splatnej dňa 20.05.2016 vo výške 13,11 eur a splátky splatnej dňa 20.06.2016 vo výške 40,54 eur. Požiadal o zastavenie konania v tejto časti a vrátenie kráteného súdneho poplatku za žalobu.

8. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

10. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Zástupca žalobkyne zobral žalobu sčasti, a to ohľadne istiny vo výške 53,65 eur s prísl. späť pred otvorením prvého pojednávania. Preto súd rešpektoval tento jeho dispozitívny úkon so žalobou a konanie v časti, v ktorej bola žaloba vzatá späť, zastavil. Predmetom konania tak naďalej ostal nárok žalobkyne na zaplatenie istiny vo výške 1.009,04 eur a úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.009,40 eur od 02.12.2016 do zaplatenia.

12. Súd spor prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 11.12.2020 v neprítomnosti oboch sporových strán, ktoré boli na pojednávanie riadne a včas predvolané. Zástupca žalobkyne svoju neprítomnosť ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 04.12.2020 svojou pracovnou zaneprázdnenosťou a zásadou hospodárnosti konania. Požiadal, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalovaná sa na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavila, o jeho odročenie nepožiadala. Súd na pojednávaní

verejne vyhlásil rozsudok, ktorým žalobe vyhovel sčasti tak, ako je to uvedené vo výroku tohto jeho písomného vyhotovenia. K dôvodom svojho rozhodnutia súd udáva:

13. Žalovaná nepoprela, a súd na základe vykonaného dokazovania nemal dôvodné pochybnosti o skutočnosti, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „Consumer Finance Holding a.s.“) na základe zmluvy tak, ako ju žalobkyňa špecifikovala v žalobe a v listinnej forme spolu so žalobou predložila, poskytla žalovanej dočasne peňažné prostriedky vo výške 1.300 eur. Podľa listiny označenej ako „ŽIADOSŤ A ZMLUVA O POSKYTNUTIE POŽIČKY“ (ďalej len „zmluva“) spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. uzavrela dňa 13.02.2014 so žalovanou písomnú zmluvu, na základe ktorej sa zaviazala poskytnúť žalovanej pôžičku vo výške 1.300 eur. Zmluva obsahuje o.i. nasledujúce údaje: „Celkové náklady spotrebiteľa: 1132,40 eur“, „Celková čiastka: 2432,40 eur“, „Splátka(AK): 40,54 eur“, „Splátka s poistením: 40,54 eur“, „Počet Splátok: 60“, „Sadzba poistenia: 0 %“, „Mesačná výška poistenia: 0,00 eur“, „RPMN: 31,99 %“, „Fixná ročná úroková sadzba: 32 %“, „Priemerná hodnota RPMN: 45,94“, „Termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 2/2019“. Súčasťou zmluvy (čl. VIII.) sú „Zmluvné podmienky,“ (ďalej len „zmluvné podmienky“).

14. Žalovaná nepoprela, a súd nemal dôvodné pochybnosti tiež o skutočnosti, že žalovaná povinnosť platiť spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. splátky riadne a včas porušila. Podľa prehľadu splátok a úhrad za obdobie od 13.02.2014 do 30.04.2019 predloženého žalobkyňou žalovaná prvú splátku vo výške 40,54 eur splatnú dňa 20.03.2014 zaplatila dňa 29.04.2014. Následne platila úhrady nepravidelne a v rôznych výškach. Naposledy dňa 17.05.2016 zaplatila 45 eur. Celkom podľa prehľadu zaplatila za evidované obdobie 1.081,47 eur.

15. Z listiny datovanej dňom 28.09.2016 označenej ako „Predžalobná upomienka“ a pripojenej poštovej doručky vyplýva, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. týmto listom žalovanej s poukazom na zmluvu oznámila, že ku dňu vyhotovenia listu eviduje nedoplatok na splátkach vo výške 175,27 eur, a žalovanú vyzvala na zaplatenie tohto nedoplatku bezodkladne. Listom žalovanú súčasne upozornila, že ak do 05.11.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2016, bude oprávnená celú pohľadávku zo zmluvy zosplatiť. Podľa poštovej doručky list bol žalovanej doručený dňa 08.10.2016.

16. Z listiny datovanej dňom 26.11.2016 označenej ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ vyplýva, že týmto listom spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. žalovanej oznámila, že jej dlh zo zmluvy sa v dôsledku neuhradenia dlžných splátok stal splatným naraz, a žalovanú vyzvala na zaplatenie 1.063,25 eur spolu s úrokmi z omeškania.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy, tzn. ku dňu 13.02.2014 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. V prejednávanej veci súd prijal záver, že zmluva, ktorú spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. dňa 13.02.2014 uzavrela so žalovanou, je zmluvou o úvere upravenou ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, a že táto zmluva o úvere má charakter zmluvy spotrebiteľskej. Spotrebiteľskou zmluvou môže ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva. Teda aj zmluva o úvere upravená ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Zmluva o úvere ako zmluvný typ upravený § 497 a nasl. Obchodného zákonníka patrí medzi absolútne obchodné vzťahy, tzn. že v zásade by sa mala vždy

spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka (§ 261 Obchodného zákonníka). Avšak v prípade, ak účastníkom takéhoto obchodného úverového vzťahu je spotrebiteľ, obchodný vzťah založený zmluvou o úvere nadobúda aj spotrebiteľský charakter. V takomto prípade vzťah má zmiešaný spotrebiteľsko - obchodný charakter, ktorý sa prejaví v tom, že sa naň budú aplikovať aj normy spotrebiteľského práva ako lex specialis.

22. Spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere v prejednávanej veci vyplýva z označenia žalovanej v písomnej zmluve a samotného obsahu zmluvy. Žalovaná je v zmluve označená údajmi fyzickej osoby - nepodnikateľa. Zmluva obsahuje pojmy ako „Celkové náklady spotrebiteľa“, a pod. Strany netvrdili, a súd vykonaným dokazovaním nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali záveru, že žalovaná by pri uzatváraní zmluvy o úvere mala konať v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Súd tu poukazuje aj na právnu argumentáciu žalobkyne v žalobe opierajúcu sa o predpisy spotrebiteľského práva, ako napr. ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a pod. Z výpisu z obchodného registra je zrejmé, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. pri poskytovaní úveru konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

23. Jedným z druhov spotrebiteľských zmlúv o úvere sú zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľské úvery v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy o úvere v prejednanom spore upravoval osobitný zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), ktorý vo vzťahu k Obchodnému zákonníku a k Občianskemu zákonníku má postavenie lex specialis.

24. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

26. Súd vychádzajúc z cit. právnej úpravy Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľskú zmluvu o úvere v prejednávanej veci považoval za zmluvu o spotrebiteľskom úvere a úver poskytnutý žalovanej na základe zmluvy za spotrebiteľský úver podľa osobitného Zákona o spotrebiteľských úveroch.

27. Základom právnej ochrany spotrebiteľa vo všeobecnosti je názor, podľa ktorého spotrebiteľ sa vo vzťahu k profesionálnemu dodávateľovi vzhľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku vzájomnej kontraktácii, ocitá vo faktickom a nerovnom postavení, a to z dôvodu vyššej profesionálnej skúsenosti dodávateľa, jeho lepšej znalosti práva a lepšej dostupnosti právnych služieb, a jeho možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné rokovanie pripravený. Pri kontraktácii je využitý moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy ochrany spotrebiteľa je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu, nie je tak absolútna. V spotrebiteľských vzťahov je limitovaná princípom ochrany tej osoby, ktorá urobila právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou prezentovaný, skutkový stav.

28. Porušenie predpisov spotrebiteľského práva slúžiacich ochrane spotrebiteľa vo vzájomnej kontraktácii s dodávateľom zákon spája v zásade s tromi základnými právnymi následkami:

- a) so sankciou spočívajúcou v tom, že spotrebiteľský úver je potrebné považovať za úver bez úrokov a bez poplatkov,
- b) so sankciou neplatnosti zmluvnej podmienky obsiahnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
- c) so sankciou neplatnosti časti alebo celej zmluvy o spotrebiteľskom úvere; zmluva o spotrebiteľskom úvere môže byť sčasti alebo celá pritom neplatná aj podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa neplatnosti právnych úkonov.

29. Podmienky uplatnenia sankcie dodávateľa spočívajúcej v tom, že spotrebiteľský úver je potrebné považovať za úver bez úrokov a bez poplatkov, upravuje Zákon o spotrebiteľských úveroch. Tento zákon

za účelom odstránenia vyššie uvedeného faktickej nerovného postavenia spotrebiteľa v spotrebiteľskom vzťahu ustanovuje osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, aby bol spotrebiteľ riadne informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej zmluve o úvere posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho zo zmluvy. Z uvedeného dôvodu zákonodárca niektoré ustanovené obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v záujme ochrany spotrebiteľa preferuje až do takej miery, že ich absenciu sankcionuje tým, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za úver bez úrokov a bez poplatkov. Ide o sankciu úveru pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým vystavuje spotrebiteľa značne nerovnému postaveniu.

30. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

31. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

32. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

33. Zákonodárcom preferovanými obsahovými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere, absenciu ktorých Zákon o spotrebiteľských úveroch sankcionuje tým, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za úver bez úrokov a bez poplatkov, sú o.i. teda tiež údaje o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch), a údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch). V danej veci súd prijal záver, že tieto údaje v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú, a spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch je preto potrebné považovať za úver bez úrokov a bez poplatkov.

34. K absencii uvedených obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd uvádza:

35. Pokiaľ ide o dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch), v zmluve je tento údaj uvedený ako „2/2019“. Zmluva pritom v časti „III. Pôžička“, v ktorej sú uvedené všetky základné parametre pôžičky, neobsahuje žiadne dojednanie o termíne splatnosti jednotlivých splátok úveru, údaj o splatnosti prvej ani poslednej splátky. Úpravu termínu splatnosti splátok úveru obsahujú časť „VIII. Zmluvné podmienky“, podľa ktorých: „6.2. Pokiaľ nie je v Splátkovom kalendári a/alebo v Zmluve a/alebo v Podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú Splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci... 6.3. Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení Zmluvy a/alebo doručení Služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak“. Za daného stavu bolo pre priemerného rozumného spotrebiteľa z údajov o konečnej splatnosti „2/2019“ len veľmi obtiažne vyvodiť, kedy nastane presný termín konečnej splatnosti úveru a dokedy bude zmluva trvať. Údaj o konečnej splatnosti úveru a o dobe trvania zmluvy spotrebiteľ ťažko mohol vyvodiť aj z počtu a splatnosti splátok. Navyše, podľa judikatúry súdov v prípade zmlúv o spotrebiteľskom úvere nemožno akceptovať záver, že údaj o konečnej splatnosti úveru sa dá vyvodiť z počtu splátok, pretože zákon výslovne vyžaduje jeho uvedenie v zmluve. V opačnom prípade by bola zákonná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch ustanovená nadbytočne. Ak by zákonodárca považoval za postačujúce uviesť v zmluve údaje, z ktorých sa dajú iné informácie zistiť alebo vypočítať, tak by to tak uviedol (porovnaj napr. rozsudok

Krajského súdu v Trnave z 25.8.2014 sp.zn. 23Co 75/2014, rozsudok Krajského súdu v Prešove z 22.11.2017 sp.zn. 1Co 34/2017, a pod).

36. V prejednávanej veci dodávateľ základné ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to ustanovenia o splatnosti jednotlivých splátok, o termíne splatnosti prvej a poslednej splátky, uviedol do zmluvných podmienok. Základné parametre úveru pritom uviedol hrubým písmom v časti III. zmluvy. Udaje o splatnosti splátok Zákon o spotrebiteľských úveroch pritom preferuje do tej miery, že ich absenciu sankcionuje tým, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za úver bez úrokov a bez poplatkov. Za danej situácie preto súd zastáva názor, že dodávateľ sa takýmto konaním spreneveril princípu dôvery, a takémuto jednaniu nemožno priznať právnu ochranu pre rozpor so zásadami poctivého obchodného styku. Spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému preto aj z dôvodu absencie riadnych údajov o termíne splatnosti splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch) je tak potrebné považovať za úver bez úrokov a bez poplatkov.

37. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práva a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

38. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

39. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzkov, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

40. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola v prejednávanej veci uzavretá dňa 13.02.2014. V tom čase účinná platná právna úprava neobsahovala žiadny administratívny strop odplaty pri spotrebiteľskom úvere tak, ako to pôvodne upravoval § 3 ods. 10 zákona č. 258/2001 Zb. o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol zrušený ku dňu 11.06.2010 Zákonom o spotrebiteľských úveroch (teda zákon č.129/2010 Zb.). Nový Zákon o spotrebiteľských úveroch upustil od režimu administratívneho stropu odplaty. Súčasťou novej právnej úpravy v otázke stropu odplaty za spotrebiteľský úver sa stalo ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinné od 01.06.2010, ktoré ako východisko pri posudzovaní primeranosti odplaty za spotrebiteľský úver zaviedlo ukazovatele uverejňované ministerstvom financií na základe hlásení všetkých subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery. Týmto novým ust. sa referenčné kritérium pre posudzovanie primeranosti odplaty v snahe zjednotiť režim posudzovania odplaty pri všetkých subjektoch poskytujúcich peňažné prostriedky prenieslo zo sektoru bánk na sektor finančného trhu ako taký. Stalo sa tak však za absencie akýchkoľvek pravidiel odplaty a jej stropu. Tým došlo k znemožneniu judikatórne ustáliť pomenovanie pravidiel primeranosti oprávnenej odplaty vzhľadom na licencovanú a dohliadanú časť trhu. Do údajovej bázy sa dostali aj údaje veľkého počtu nebankových subjektov, ktoré poskytovali úvery, čo napomohlo nakoniec presadeniu úžery v slovenskom právnom poriadku. Preto súdna judikatura v prípadoch zmlúv o spotrebiteľských úveroch uzavretých po 01.07.2010 (a to až do 01.06.2014, kedy ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka bolo opäť novelizované), prijala záver, že súd v týchto prípadoch musí mať možnosť posúdiť platnosť a primeranosť odplaty s poukazom na cit. § 3 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka. Vychádzala pritom z toho, že dobré mravy možno stotožniť so všeobecne uznávanými zásadami konania v právnom styku, a že každý právny úkon priečiaci sa dobrým mravom v zmysle § 3 Občianskeho zákonníka treba považovať za úkon všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.05.2018 sp.zn. 16Co 404/2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.03.2016 sp.zn. 14Co 1016/2014, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 01.09.2004 sp.zn. 3Cdo 137/2003, nález Ústavného súdu SR z 28.02.1995 sp.zn. PL.ÚS 10/95, ktorý je plne aplikovateľný aj na odplatu, a pod.).

41. V zmysle uvedeného sa súd výškou odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov zaoberal nie len z hľadiska platnosti jej dojednania podľa cit. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ale aj z hľadiska toho, či dojednaná odplata, najmä v podobe úrokov za úver, neodporuje všeobecnej predstave primeranosti zachovania základných zásad, na

ktorých je občianske právo postavené, o.i. na zachovaní zásady rovnosti a spravodlivosti. Neprimerane vysoký úrok je nepochybne v rozpore s dobrými mravmi. Pri posúdení primeranosti výšky úrokov súd porovnal dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou v praxi peňažných ústavoch v rozhodnom období. Za určujúce kritérium primeranosti odplaty tak považoval obvyklosť odplaty na finančnom trhu, ktorú posudzoval s ohľadom na bežnú prax inštitúcií poskytujúcich úvery v porovnateľných výškach a za porovnateľných podmienok.

42. Podľa webového sídla Národnej banky Slovenska www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-bank <<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-bank>> úroková miera obvyklá pri úveroch splatných do piatich rokov (60 mesiacov) poskytovaných bankami pre domácnosti v mesiaci február 2014 predstavovala 12,79 %. Úroky dojednané v prejednávanej veci vo výške 32% ročne tieto obvyklé úroky prevyšujú viac ako dvojnásobne. Preto súd odplatu prevyšujúcu podstatne dvojnásobok úrokov obvyklých pri obdobných úveroch (takmer trojnásobok) považoval za odplatu v rozpore s dobrými mravmi a dojednanie o takejto odplate za neplatné.

43. Súd mal v konaní preukázané, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytla žalovanej peňažné prostriedky vo výške 1.300 eur, a že žalovaná na úverový účet zaplatila 1.081,47 eur. Vychádzajúc z vyššie uvedených právnych záverov o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a o neplatnosti dojednania odplaty za úver pre jej rozpor s dobrými mravmi, súd žalovanú zaviazal zaplatiť sumu 218,53 eur, predstavujúcu rozdiel medzi poskytnutou a vrátenou istinou spotrebiteľského úveru. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Súd mal za to, že aktívna legitimácia žalobkyne v spore vyplýva z notárskej zápisnice zo dňa 11.12.2017 N 3283/2017, NZ 54215/2017, podľa ktorej spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. zanikla podľa projektu rozdelenia zlúčením s VÚB a.s., z rámcovej písomnej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi VÚB a.s. a žalobkyňou dňa 30.11.2017 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 17.12.2019.

44. Žalobou sa žalobkyňa domáhala na žalovanej aj zaplata úrokov z omeškania zo sumy 1.009,04 eur vo výške 5% ročne od 02.12.2016 do zaplata.

45. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

46. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

47. Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

48. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplata celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

49. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplata tohto práva.

50. V prejednávanej veci žalovaná sa v zmluve o spotrebiteľskom úvere zaviazala zaplata veriteľovi peňažné plnenie v 60 pravidelných mesačných splátkach. Občiansky zákonník v cit. ust. § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá dojednaná splátka, veriteľ je oprávnený žiadať zaplata celej pohľadávky naraz (tzv. dojednanie o strate výhody splátok). V takomto prípade veriteľ môže žiadať dlžníka zaplata celej pohľadávky naraz. Cit. ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv dohodnutých v splátkach. Podľa tohto ustanovenia dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, tzn. žiadať o zaplata celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v

rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní.

51. Upozornenie spotrebiteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a tzv. zosplatenie celej pohľadávky podľa § 565 Občianskeho zákonníka sú dva samostatné jednostranné právne úkony veriteľa adresované dlžníkovi, ktoré musia splňať všetky podmienky a náležitosti vyžadované zákonom, a ktoré sa však predovšetkým musia vôbec dostať do dispozičnej sféry adresáta. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, kedy jej dôjde. Bolo na žalobkyni, aby preukázala, že oba tieto právne úkony učinila, a že oba došli do sféry žalovanej.

52. Žalobkyňa preukázala, že žalovaná bola v omeškani so splátkou splatnou dňa 20.07.2016. Preukázala, že listom zo dňa 28.09.2016, ktorý bol žalovanej riadne doručený dňa 08.10.2016, žalovanú vyzvala na zaplatenie dlžných splátok, pričom ju upozornila, že ak nezaplatí splátku splatnú dňa 20.07.2016, s ktorou bola v omeškani viac ako 3 mesiace, bude oprávnená uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka a žiadať zaplatenie celej pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere naraz. Toto právo, ktoré žalobkyni vyplýva z čl. 8.4. zmluvných podmienok, si žalobkyňa uplatnila listom zo dňa 16.11.2016, teda po uplynutí viac ako 15 dní od upozornenia žalovanej. Žalovaná nepoprela tvrdenie žalobkyne, že list zo dňa 16.11.2016 zasielaný obyčajnou poštovou zásielkou na adresu jej trvalého pobytu, kde v roku 2016 preberala zásielky, a kde preberá písomnosti súdu aj dnes, sa dostal do jej dispozičnej sféry. Preto súd zastáva názor, že v danej veci si žalobkyňa právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka uplatnila účinne, a úroky z omeškania žalobkyni priznal zo sumy priznanej istiny 218,53 eur počnúc dňom 02.12.2016 do zaplatenia vo výške 5 % ročne, ktorá zodpovedá výške upravenej cit. právnym predpisom. V prevyšujúcej časti súd žalobu aj ohľadne príslušenstva žalovanej istiny zamietol.

53. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

54. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

55. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

56. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

57. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 256 Civilného sporového poriadku. Konanie sčasti, a to o zaplatenie 53,65 eur s prísl., bolo zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby žalobkyňou odôvodneného tým, že ide o späťvzatie žaloby v časti premičaných splatných splátok. Preto súd zastáva názor, že v tejto časti žalobkyňa procesne zavinila, že konanie bolo zastavené. Vo zvyšnej časti žalobkyňa bola úspešná čiastočne. Po zohľadnení procesného zavinenia žalobkyne na zastavení konania ohľadne istiny 53,65 eur s prísl., a jej neúspechu v konaní v merite veci v časti, v ktorej žaloba bola zamietnutá, a to ohľadne istiny 790,51 eur s prísl., súd prijal záver, že žalovanej príslúcha voči žalobkyni právo na náhradu trov konania v pomernej časti. Keďže žalovaná si nárok na náhradu trov neuplatnila a zo spisu je žiadne trovy nevyplývajú, súd vyslovil, že náhradu trov žalovanej nepriznáva.

Poučenie:

Proti výrokom I.- IV. rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).